

† Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἐκτὸς Κυριακῆς καὶ Δευτέρας.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Αναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Δι

K ^{Δι}
 υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προς ος σε ει

σα α α κου σο ο ο ο ον μ ε ι ε ι σα κ ε ς ς ς

σον μ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κ ε ς σο ο ον μ προ ο ο σχες τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σε ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κ ε σο ον μ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Δι} η εκκλη νης την καρ δι αν μ ε ις λο γ υς πο νη
ρι ι ι ας τ ε προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις

Σ^{Δι} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει με
ε λε ον δε α μαρ τω λ θ μη λι πα να τω τ ην κε φα
λη η ην μ ε

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μ ε εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τ ρ ας οι κ ρι
ται αυ των

Α^{Δι} κ ε σ ο ν ται τα ρ η μα τα μ ε ο τι η δυ ν θη σαν
ω σει πα χ ος γ ης ε ρ ρ α γ η ε πι τ ης γ ης δι ε σ κο ρ πι σ θη
τα ο στα αυ των πα ρ α τον Α α α δ ην

Ο^{Δι} τι προς σε Κυ ρ ι ε Κυ ρ ι ε οι ο φ θα λ μοι

οι οι μὲ ἐπι σοι ἡλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μὲ

Φυ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Πε σθνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φω νη μὲ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μὲ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ τῃ την δε η σι ι ιν

μὲ την θλι ψιν μὲ ε νω πι ον αυ τῃ απα γ γε λω

Εν τω εκ λει πειν ε ξε μὲ το πνευμα μὲ και συ ε γνωσ

τας τρι βους μὲ

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο υν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μη και ουκ ε στινο εκ

ζη τω ων την ψυ χη η ην μη

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μη με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην μη

τ ε ξο μο λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι σθ

Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ω ως μοι

Ε^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μη

Γ^{Δι} ε νη θη τω τα ω τα σπρο σε χοντα εις την φω
νην της δε η σε ω ω ως μϛ ^Δ

Ἰστώμεν Στίχους στ', καὶ φάλλομεν
Στιχηρὰ ἰδιόμελα.
Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται ^Χ
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν ^Δ

Δ^{Δι} ευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ υ ρι ι ι

ω ^Δ το πα ρον μυ στη ρι ον εκ δι η γϛ ϛ ϛ με

νοι ^Δ το με σο τοι χον τϛ φρα γ μϛ ϛ ϛ ϛ δι α λε ε

ε λυ υ υ υ ται ^{Νη} η φλο γι νη ρο μ φαι αι α τα

νω ω τα δι ι δω ω ω σι ^{Δι} και τα Χε ρϛ βι μ

πα ρα χω ρει τϛ ξυ λϛ ϛ τη ης ζω ω η ης ^β κα γω τϛ Πα

ρα δει σϛ της τρυ φης με τα λα α αμ βα α α νω ^Δ ου

προ ε ξε βλη θην δι α της πα α ρα κο ο ης ^Δ η γαρ

α πα ρα λλα κτος ει κω ω ω ω ν τϛ ϛ Πα α α

τρος ^Δ ο χα ρα κτη ρ της α ἰ δι ο τη τος αυ τϛ μο ρ

φην δὲ ἔλαμβανει ἐξαπειρογα

μὲ μὴ τρὸς πρόεελθῶν οὐ τροπὴν ὑποομει

εἰ εἰνας ὁ γὰρ ἦν διέμεινε θεοσῶν ἀαλη

θι ἰνοσ καὶ οὐκ ἦν προσελάβεν ἀνθρώπος

γενομένης διὰ ἀφίι λα ἀνθρώπι

ἀν ἄνω βω ἠ ἠ ἠ σω ῶ ῶ ῶ μὲν

ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθενῆ θεοσελεεῆ

σο ὄν ἠ ἠ ἠ ἠ μασ

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινε ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ἤλπισεν ἡ ψυ

χὴ μου ἐπιτόν Κυυριον

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ...

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

ἐλπίσασα τῷ Ἰσραὴλ ἐπιτόν Κυυριον

ον

Του Κυριε Ἰησὺ γεννηθεῖς ἐν τῷ

ἐκ τῆς ἀγίασ Παρθενῆ πεφω

τι ι σται τα συ υ υμ πα α αν τα ποι με νων γαρ

α γρα αυ λθ ς εν των και μα γων προ ο ο σκυ νθ εν

των Αγ γε λων α νυμ νεν των Η ρω ω δη ης ε τα

ρα α α ατ τε ε ε ε το ο τι Θε ος εν σαρ

κι ι ι ε φα α νη Σω ω τηρ τω ων ψυ υ

χω ω ων η η η η μων

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

ων των α νο μι ω ω ων αυ του

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι

Η βα σι λει α σϛ Χρι στε ο Θε ε ος βα σι

λει α παν των των αι αι ω ω ω νων και η δε σπο

τει α α σϛ εν πα σι γε νε α και αι γε ε νε ε ε

α ο σαρ κω θεις εκ Πνευ μα το ο ος Α γι ι

ς και εκ της α ει παρ θε νθ Μα ρι ι α ας ε ε

ε να α ανθρωω πη η η σας φως η μιν ε λαμ

ψε Χρι στε ο Θε ος τη ση η πα α α ρθ σι ι

α φως εκ φω τος τσ Πα τρος το α παυ γα α σμα

πα σαν κτι ι ι ι σιν ε φαι αι αι δρυ υ υ νε πα

σα πνο η αι νει σε τον χα ρα κτη ρα της δο ξη ης τσ

Πα α τρος ο ων και προ ων και εκ λαμ ψας εκ Παρ

θε ε ε νθ ς Θε ε ε ος ε λε ε η η

σο ο ον η η η η μας

Στίχ. στ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
με νειεις το ο ον αι ω ω να

Tι σοι προ σε νε γκω μεν Χρι στε ο τι ω φθης ε πι

γης ως α αν θρω πο ος δι η η μας ε κα στον γαρ

των υ πο σθ γε νο με νων κτι ι σμα α α των την

ευ χα ρι στι αν σοι οι οι προ ο σα α α γει οι

Αγ γε λοι οι οι τον υ υ μνον οι ς ρα νοι

τον α α α στε ε ε ρα οι μα γοι τα α δω ω ω

ρα ^Δ οι ποι με ε νε ε ες το ο θα α αυ μα η
 γη η το σπη η λαι αι αι ον ^{Δι} η ε ρη μο ο ος
 την φα ^Δ ατ νην η μει εις δε μη τε ρα α α Παρ
 θε ε ε ε ε νο ον ^Δ ο προ αι ω νων Θε ος ε
 λε ε η η σο ο ον η η η η μας ^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Κασίας.

Ἦχος ^{Δι} Δι-θ

^Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ

^Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τωνα ι ω ω νων α α μην ^Δ

^{Δι} Α υ γου ου στου μο ο να αρ χη η σα α αν τος
 ε ε ε πι τη ης γη η ης ^Δ η πο λυ αρ χι
 α των αν θρω ω ω πων ε ε πα α αυ σα α α α
 το ^θ και σου ε ναν θρω πη η σα α αν τος ε ε εκ

της α α γνη η ης η πο λυ θε ι α των ει
 δω ω ω ω λων κα α τη η ηρ γη η η η ται υ
 πο μι αν βα σι λει αν ε εγ κο ο σμι ι ι
 ον αι αι πο ο ο ο λεις γε ε γε ε ε νη η η η ν
 ται και εις μι αν δε σπο τει αν θε ε ο ο
 τη η η τος τα ε ε ε ε θνη ε ε πι ι ι
 στε ε ε ευ σαν α πε γρα φη σα α αν οι λα α
 οι τω δογ μα τι ι ι του και αι σα α α α ρος
 ε πε γρα φη με ε εν οι πι ι στοι ο νο ο μα α τι
 θε ε ο ο ο τη η η η τος σου του ε ναν θρω
 πη σαν το ος θε ου ου ου ου η η η η μων με γα
 σου το ε λε ε ος δο ο ο ξα α α α σοι οι
 οι οι

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
 Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,

μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νεοτυπώτου Τυπικοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας ἀναγινώσκονται τρία μόνον Ἀναγνώσματα, δηλ. τὸ Α' καὶ μετ' αὐτό, τὸ Τροπάριον τῆς προφητείας, Λαθῶν ἐτέχθης. Εἶτα τὸ Ζ' Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτό, τὸ ἕτερον Τροπ. τῆς Προφητείας, Ἀνέτειλας Χριστέ. Τελευταῖον, τὸ Η' Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο, εἴτε φάλλεται Τρισάγιον εἴτε μῆ, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κ.τ.λ.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 1-13).

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἄορατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα τρίτη.

Β'. Αριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(κδ' 2-3, 5-9, 17-18).

Ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ· καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν· Ὡς καλοὶ σου οἱ οἴκοι Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραήλ, ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὡς σκηναὶ, ἃς ἔπηξε Κύριος, ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἀυξηθήσεται. Ὁ Θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρούς. Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κεκατήρηνται. Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγούς Μωάβ, καὶ προνομεύσει πάντας τοὺς υἱοὺς Σήθ. Καὶ ἔσται Ἐδῶμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰσραήλ ἐποίησεν ἰσχύν.

Γ'. Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(δ' 6-7, ε' 1-3).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, συνάξω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ οὐς ἀπωσάμην. Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιών, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ σὺ Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθα, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα; ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης· τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύι Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν·
Τροπάριον.

Ἦχος π̄ ᾱ. Δι. ς.

Α α θων ε τε ε ε χθης υ πο ο το σπηλαιον ε αλλ

ου ρα νος σε πα σιν ε κη ρυ ξεν ^Δ ω σπερ στο μα
τον α στε ρα προβαλ λο με νος Σωτηρ ^Θ και μα γης σοι προ
ση νεγκεν εν πι στει προσκυ νην τας σε μεθ ων ε λε
η σον η μα ας ^Θ

Στίχ. α΄. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ^Δ ἀγαπᾷ

Κύριος τὰς πύλας Σιών, ^Δ
υ περ πα ντα τα σκη νω μα α

ὕπερ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
τα Ι ακωβ ^Θ

Και μα γης σοι προ ση νεγκεν εν πι στει προσκυ νην τας σε
μεθ ων ε λε η σον η μα ας ^Θ

Στίχ. β΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· ^Δ

μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος, ^Δ
τοις γι νω ω σκῆ σι

με ^Θ

Και μα γης σοι προ ση νεγκεν εν πι στει προσκυ νην τας σε
μεθ ων ε λε η σον η μα ας ^Θ

Στίχ. γ΄. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, ^Δ
και λα ος των Αι αι

θι ο πων ⁶

Και μα γς σοιπρο ση νεγκεν εν πι στει προσκυνντας σε

μεθων ε λε ησονη μα ας ⁶

Στίχ. δ'. Οὔτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ

ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, ^Δ και αυ τος ε θε με λι ω

σεν αυ την ο Υ ψιστος ⁶

Και μα γς σοιπρο ση νεγκεν εν πι στει προσκυνντας σε

μεθων ε λε ησονη μα ας ⁶

Στίχ. ε'. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων

τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ^Δ η

κατοι κι α εν σοι ⁶

Και μα γς σοιπρο ση νεγκεν εν πι στει προσκυνντας σε

μεθων ε λε ησονη μα ας ⁶

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

Ἦχος ⁶ Δι-θ

Δ α θων ε τε ε ε χθης υ πο ο το σπηλαιον ⁶ αλλ

ου ρα νος σε πα σιν ε κη ρυ ξεν ^Δ ω σπερ στο μα

τον α στε ρα προβαλ λο με νος Σωτηρ ⁶ και μα γς σοιπρο

Δ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(**ια' 1-10**).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται. Καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτῷ Πνεῦμα Θεοῦ· Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, Πνεῦμα βουλήs καὶ ἰσχύος, Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ ἐμπλήσει αὐτόν. Οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει· ἀλλὰ κρινεῖ ἐν δικαιοσύνῃ ταπεινῶν κρίσιν, καὶ ἐλέγξει ἐν εὐθύτητι τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς· καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἄσεβεῖς. Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν εἰλημένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. Τότε συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνῶν, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ· καὶ μοσχάριον, καὶ λέων, καὶ ταῦρος, ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παιδιά αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα. Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων, καὶ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ κοίτης ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ, καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν, οὐδ' οὐ μὴ δυνήσονται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Ἅγιόν μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα γῆ τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψει θαλάσσης. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμῆ.

Ε'. Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(**γ' 36-38, δ' 1-4**)

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδί αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν, ἀποθανοῦνται. Ἐπιστρέφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμπιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῶς ἐτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνηι ἀλλοτριῶ. Μακάριοί ἐσμεν Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ ἡμῖν γνωστὰ ἐστί.

Γ'. Προφητείας Δανιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα
(β' 31-36, 44-45).

Εἶπε Δανιήλ τῷ Ναβουχοδονόσορ· Σύ, βασιλεῦ, ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία· μεγάλη ἢ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερέης, ἐστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῆς φοβερὰ. Εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσοῦ καθαροῦ· αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς, ἄργυροῖ· ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροί, χαλκοῖ· αἱ κνήμαι, σιδηραῖ· οἱ πόδες, μέρος μὲν τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον. Ἐθεώρεις, ἕως ὅτου ἀπετμήθη λίθος ἀπὸ ὄρους ἄνευ χειρός, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ, τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτός ἀπὸ ἄλωνος θερινῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος, ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγένετο εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐνύπνιον· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῶ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται· καὶ λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει πάσας τὰς βασιλείας· καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ, ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον· καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν· Τροπάριον.

Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου...

Ἐὰν ἀναγινώσκονται τρία μόνον Ἀναγνώσματα, τὸ Τροπάριον τῆς β' στάσεως μετατίθεται μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ζ' Ἀναγνώσματος.

Ζ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(θ' 6-7).

Παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλῃς βουλήσιν Ἄγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλῃ ἢ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα.

Ὁ β' χορὸς λέγει τὸ Τροπάριον.

Ἦχος Δι-θ

Α νε τειλας Χρι στε ε εκ Παρ θε νθ νο η τε

η λι ε της δι και ο συ νης και α στηρ σε υ πε

δει ξεν εν σπη λαι ω χο ρθ με νον το ον α χω ρη τον

μα γς ο δη γη σασεις προ σκυ υ νη σιν σθ μεθ ων σε

με γα λυ νο μεν ζω ο δο τα δο ξα α σοι οι

Στίχ. α. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
και περι ι ε ζω σα το

Μα γς ο δη γη σασεις προ σκυ υ νη σιν σθ μεθ ων σε

με γα λυ νο μεν ζω ο δο τα δο ξα α σοι οι

Στίχ. β. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται·
ε τοιμος ο θρονος σθ α πο το τε

Μα γς ο δη γη σασεις προ σκυ υ νη σιν σθ μεθ ων σε

με γα λυ νο μεν ζω ο δο τα δο ξα α σοι οι

Στίχ. γ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς
αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν,
α πο φω νων

υ δα α των πολλων

Μα γὰς οὐρανὸς ἡσυχασεὶς προσκυνησίν σου μεθ' ὧν σε

μεγαλυνόμενος ὁδοδοξάσῃ σοι

Στίχ. δ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος·
ταμαρτυρία σε πιστώθησαν

σφοδρὰ

Μα γὰς οὐρανὸς ἡσυχασεὶς προσκυνησίν σου μεθ' ὧν σε

μεγαλυνόμενος ὁδοδοξάσῃ σοι

Στίχ. ε'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιον, Κύριε,
εἰς μακροτητα

τῶν ἡμερῶν

Μα γὰς οὐρανὸς ἡσυχασεὶς προσκυνησίν σου μεθ' ὧν σε

μεγαλυνόμενος ὁδοδοξάσῃ σοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

Ἦχος Δι

Ἀνετείλας Χριστέ ἐκ Παρθένου ἡ τε

ἡλιότης δικαιοσύνης καὶ ἀστήρ σευ πε

δειξεν ἐν σπηλαίω χορὸν μενοντόν ἀχωρητόν

μα γὰς οὐρανὸς ἡσυχασεὶς προσκυνησίν σου μεθ' ὧν σε

με γα λυ νομεν ζω ο δο τα δο ξα σοι οι οι

Η'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(ζ' 10-16, η' 1-4, η' 8-10).

Προσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυΐδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ἢ προελέσθαι πονηρά, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρία τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράφον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου, Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, Ὅξέως προνόμεισον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνώτε ἔθνη καὶ ἠττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότερες ἠττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττηθήσεσθε. Καὶ ἦν ἂν βουλήν βουλευθήσεσθε, διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμεῖνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἐκτὸς Κυριακῆς καὶ Δευτέρας, μετὰ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα γίνεται συναπτὴ καὶ ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἕτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψαλμὸς β΄ (2)

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
(β΄ 7)

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. (β΄ 8)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{\Delta}{\rho}$ Πα ρ

Κ υ ρι ος ε ι π ε π ρ ο ος μ ε $\frac{\Delta}{\rho}$ Υι ο ος μ ε ι

σ υ $\frac{\Delta}{\rho}$ ε γ ω σ η μ ε ρ ο ν γ ε γ ε ν ν η κ α σ ε $\frac{\pi}{\rho}$

Στίχ. α΄. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Κ υ ρι ος ε ι π ε π ρ ο ος μ ε $\frac{\Delta}{\rho}$ Υι ο ος μ ε ι

σ υ $\frac{\Delta}{\rho}$ ε γ ω σ η μ ε ρ ο ν γ ε γ ε ν ν η κ α σ ε $\frac{\pi}{\rho}$

Στίχ. β'. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Κυριος ειπε προς με Υι ο ος μη ει
συ ε γω ση μερον γε γεν νη κα σε ε ε ε

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(α' 1-14, β' 1-3).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός, λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσοῦτω κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσω διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε

παραρρύωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἄλληλούϊα. ᾠχος πλ. α'. Ψαλμὸς ρθ' (109).

ᾠχος Πάφ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν

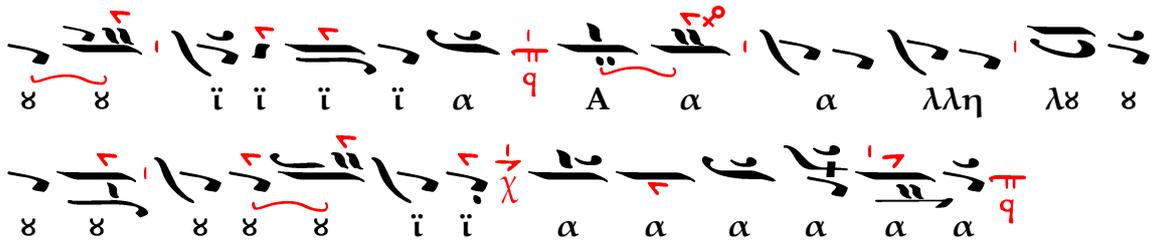
μου, εως αν θω τϑς εχ θϑς σϑ υ πο πο δι
 ον τω ων πο δω ω ων σϑ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών,

και κα τα κυ ρι ευ ε εν με ε σω των ε ε
 εχ θρω ω ων σϑ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ

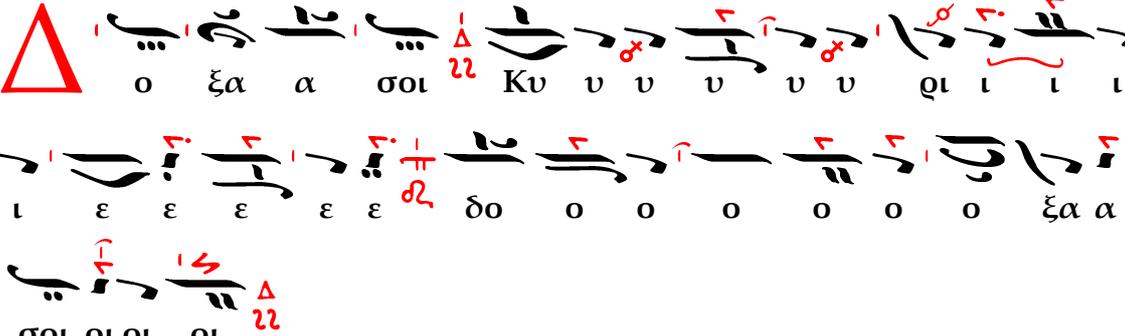

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (β' 1-20).

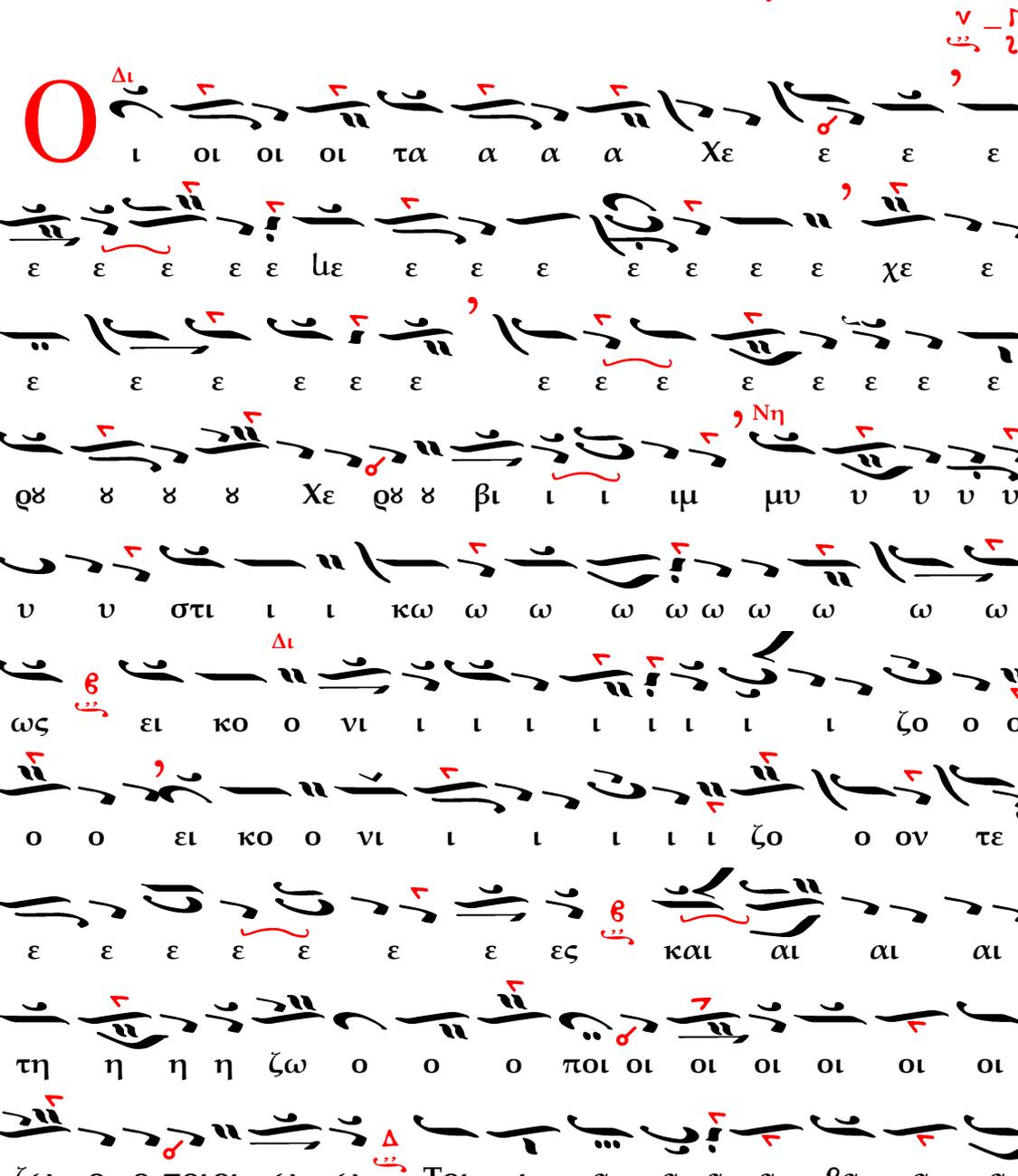
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρέτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ ἐμνηστευμένη αὐτῷ γυναικί, οὓση ἐγκύω. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ ὃς ἔστιν Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυὶδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόθεν τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου· καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι. ς

 ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε
 ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ι ι ι ι

α α α α α Δ

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η η σον Ζ'

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον θ

Δι-θ

Π α ρ α σχ ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α σχ ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ ρ ι ι ι ε Ζ'

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ ρ ι ε Ζ'

Π α ρ α α σχ ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α σχ ς Κυ ρ ι ι ε θ

Σ οι οι Κυ ρ ι ι ε Δ

Α μη η η η η ην θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προστον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και άλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος αρχαϊον, συντηθηέν υπό Ίωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι

Α γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι

ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω θ πλη η η

η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου ου ζου ου

ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι

η γη η η η η η η η η η η η η η η

τη η η η η η η η η η η η η η η

γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η γη της

δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α α

α α α α α ε ε ε λι εν ται οι οι οι

ην

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου

ουου ου ου

ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου

ου ου ου ου ου ουου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι

οι ε ε ε λε ευ χα α α α α α α α α ρι

ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με εν Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ε ε και αι αι αι αι αι

αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε

δε ο με θα α α α α α α α σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο

Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ος

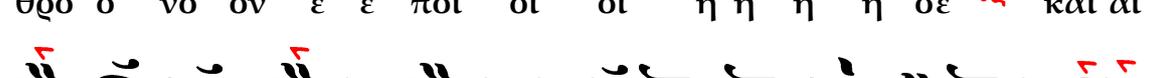
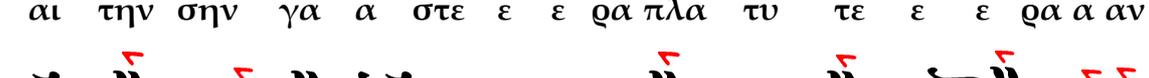
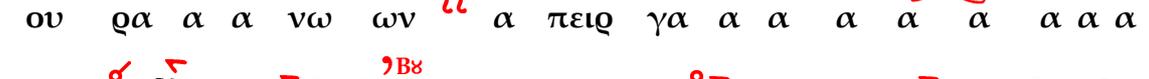
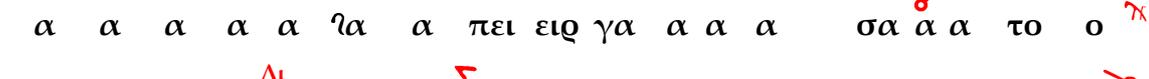
οι θρο ο νον ε ε ε
 ποι η η η η η η η η σε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και
 αι αι αι αι αι αι και την ση η η η η η η
 η η η η η η η η γα α α α στε ε ε ε ε ε
 ρα α α α α α α α α α α α α α
 πλα α α α α α α τυ πλα τυ τε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ρα α α α αν ου ου ου ου ου ου
 ρα α ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ων α α α α α α α πει α α πει ει
 ει ειρ γα α α α α α α α α α α α α α λα α πειρ
 γα α σα α α το ο ε ε πι σοι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ο οι οι οι οι
 χαι αι αι

αι αι λαι αι αι αιαι ρει ει ^{Νη} κε χα ρι ι ι ι ι
 ι τω κε χα ρι τω ω ω με ε ε ε λει ε ε
 ε ε νη η η η η η η η η ^{Ζω} ^{Πα} πα α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α σα α α α α α α πα σα η
 κτι ι ι ι ι ι ι ι η ^{Κε} κτι σις δο ο
 ο ο ω ο ο ο ξα α α ^Χ σοι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι ^π

Ἀνθίμου ἀρχιδιακόνου († 1879)

Ἦχος ^Α ^Δ ^{Νη} ^Ω

^{Νη} **Ε** πι σοι χαι αι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη
^{Νη} πα σα η η η κτι ι ι ι σις ^{Δι} ^ν ^ω αγ γε ε λω ων
 το συ υ υ στη η η η μα ^{Νη} ^Δ ^ω και αν θρω ω ω
 πω ω ω ων το γε ε ε νος ^ν ^ω η γι α σμε ε ε
 νε να α α ε ε ^{Δι} ^Δ ^ω και πα ρα δει σε λο γι ι ι
 κε ε ^ν ^ω παρ θε νι κο ο ον κα αυ χη η η μα ^Δ ^ω

^{Nη} ^M
 εξ ης Θε ο ος ε ε ε ε σαρκω ω ω ω ω
^{Δι} ^q
 ω ω ω ω θη η η και παι δι ι ον γε ε
^{Nη} ^q
 ε γο ο ο ο νεν ο προ αι ω ωνων υ παρχων Θε ε
^ν ^δ
 ο ο ος η η η η μων την γαρ σην μη η τραν
^{Δι} ^Δ
 θρο ο νο ον ε ε ποι οι οι η η η η σε και αι
^ν ^δ
 αι την σην γα α στε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε ρα α αν
^ν ^δ
 ου ρα α α νω ων α πειρ γα α α α α α α α
^{Ββ} ^β
 α α α α α λα α πει ειρ γα α α α σα α α το ο
^M ^Δ
 ε πι σοι χαι αι αι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη
^{Nη} ^Δ
 πα α α σα η κτι ι ι σι ι ι ις δο ξα α σοι οι
^{Nη} ^ν
 οι οι

Κοινωνικὸν τῆς Κυριακῆς
 τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη.

Ἦχος Πά Πα φ

^{Πα} **A** ^q
 ι αι αι αι νει ει ει ει ει τε ε ε ε
^q ^q
 λιε ε ε το ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ
^q ^q
 ρι ι ι λι ι ι ον εκ τω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

χου ου ου

ρα α α α α α α νω ω ω ω ω ω ω ω

καλοφωνία Α α α α α α α α α α α α α

α α α α λλη η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α λλη η η η η η η η η η η η η η

ου ου ου ου ι ι Α λλη η λου ου ου ου ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α Α α α α α α λλη η η η η η

λου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Το ο νο μα Κυρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ος